

Θαύματα Αγίας Ζώνης (μέρος 25ο)

[Θεοτόκος](#) / [Θαύματα της Θεοτόκου](#) / [Θεοτόκος](#)

«Θα σου δώσω την διεύθυνσή μου»

Το 1989 λίγο προτού ολοκληρωθεί η Συνοδεία του Γέροντος Ιωσήφ επανδρώσει την Ιερά Μονή Βατοπαιδίου οι πατέρες που ήδη είχαν έλθει στην Μονή της θαύμα της Αγίας Ζώνης.

Κάποια κυρία βρισκόταν σε μεγάλη θλίψη και στενοχώρια γιατί δεν μπορούσε να αποκτήσει παιδί. Είδε στο όνειρο της μια μοναχή η οποία της είπε: «Γιατί στεναχωριέσαι» και η ασθενής της είπε «πώς να μην στεναχωριέμαι αφού έχω τόσο καιρό παντρεμένη και δεν μπορώ να κάνω παιδιά;» και τότε η μαυροφόρα μοναχή της λέει: «Εγώ θα σε βοηθήσω», «καί ποιά είσαι εσύ;», «Είμαι η Παναγία, θα σου δώσω τη διεύθυνσή μου και θα γράψεις να σου στείλουν οι Πατέρες κάτι για να το φορέσεις και έτσι θα κάνεις παιδί». Η γυναίκα ρώτησε: «Και ποιά είναι η διεύθυνσή σου;». Η Παναγία της είπε: «Η Ιερά Μονή Βατοπαιδίου, στο Άγιο Όρος».

Σε νέο γράμμα της μας ανακοίνωσε ότι πράγματι φορώντας την κορδέλα της Τιμίας Ζώνης απέκτησε παιδί.

«Η όσφρησίς του επανήλθε μετά από 10 χρόνια απουσίας»

Το θαύμα το οποίο περιγράφεται στην συνέχεια, συνέβη κατά την πορεία της Τιμίας Ζώνης από την Λαμία προς το Αργος στις 15 Οκτωβρίου 1999, όταν σταμάτησε για λίγο στην Αθήνα, όπου ήλθαν πολλοί πιστοί να την προσκυνήσουν. Ανάμεσα τους και ένας γνωστός της Μονής, ο οποίος για δέκα χρόνια είχε χάσει την αίσθηση της όσφρησης. Μόλις προσκύνησε την Αγία Ζώνη, συγκινημένος ενημέρωσε τον Γέροντα και τους πατέρες που τον συνόδευαν, ότι προσκυνώντας επανήλθε η όσφρησή του, ζητώντας όμως εάν κάποτε δημοσιοποιηθεί το θαύμα να παραληφθούν τα προσωπικά του στοιχεία.

«Η Αγία Ζώνη να είναι φύλακας και προστάτης της οικογένειας σου»

18 Οκτωβρίου 1999

Αμαλιάπολις Αλμυρού

«Θα μου επιτρέψετε να πώ ένα πραγματικό θαύμα που συνέβη στην οικογένεια μας και το θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό. Στις 25 Οκτωβρίου 1989, μόλις κτύπησαν οι καμπάνες και έγινε εδώ πανηγύρι, ο Γέροντας Ιωσήφ με πήρε από το χέρι κλαίγοντας από συγκίνηση. Εγώ, εκείνος και ο Γέροντας Εφραίμ, πήγαμε *???? ?????
???? ? ???????? ?????? ?? ????? ????????? ??? ?? ?????????? ??? ????? ????? ??? ?????? ??? ? ??????
????? ?? ? ?????????? ??? ?????: «? ???? ???? ?????? ?? ? ?????? ? ???????? ??? ?????????? ??? ??????????
??? ? ?????? ?? ?????????».* ???????????? ?????????? ????? ???? ?????.

Τον Μάιο του 1994 πραγματικά αντιμετωπίσαμε ένα τρομερό πρόβλημα. Ξαφνικά γέμισε μελανιές το σώμα του γιού μου Νίκου. Ήρθε ο γιατρός αμέσως, μας πήρε εμένα και τη σύζυγό μου στην άκρη, και μας είπε ότι πρέπει να πάμε αμέσως σε μικροβιολόγο *??? ?????? ?? ?????????????? ?????? ??????. ??? ?? ?????????????? ?????? ?? ????? ?????
??? 200.000 ??? ????? 5.000. ??? ?????: «????????????? ??? ?????? ??, ?????? ?????? ??????????».* ?????????,
????? ????? ??????

Φύγαμε για την Αθήνα. Κάναμε αμέσως την πρώτη επέμβαση για να πάρουμε νωτιαίο μυελό. Βγήκε ο γιατρός μουδιασμένος και μας λέει. «Μέσα στην ατυχία σας είστε τυχεροί. Δεν είναι λευχαιμία, αλλά είναι μια σπάνια ασθένεια, που λέγεται «θρομβοπενική πορφύρα», η οποία συμβαίνει μία στα τρία εκατομμύρια.

Δηλ. είναι τρεις περιπτώσεις το πολύ το χρόνο στην Ελλάδα. Αυτό σημαίνει ότι ο οργανισμός δεν έχει άμυνα. Δεν υπάρχουν τα αιμοπετάλια που είναι ο στρατός του αίματος».

Μας είπε ο γιατρός ότι αυτή η ασθένεια δεν έχει αιτία, ούτε θεραπεία, ούτε χρόνο ιάσεως. Μπορεί να γίνει καλά σε 24 ώρες, μπορεί σε ένα μήνα, σε πέντε, έξη μήνες, σε δέκα χρόνια, σε είκοσι, μπορεί ποτέ. Το πρόβλημα είναι ότι ο άνθρωπος κινδυνεύει κάθε στιγμή γιατί δεν έχει άμυνα. Αν μπει ένα μικρόβιο μέσα του δεν μπορεί να το πολεμήσει. Αν κοπεί κάπου δεν μπορεί το αίμα να σταματήσει. Αν πέσει απότομα θα σπάσουν τα αγγεία, θα πάθει εσωτερική αιμορραγία.

Εκεί αισθάνεται κανείς ότι ούτε τα λεφτά έχουν αξία, ούτε τίποτα. Κοιτάς τον ουρανό και λές. Θεέ μου, είμαι ένα τίποτα, είμαι μηδέν, κρέμμομαι από τα χέρια σου, σώσε με. Πέρασαμε τέσσερεις μαρτυρικούς μήνες. Πηγαίναμε στο νοσοκομείο βάζαμε τεχνητά αιμοπετάλια, τα οποία σε λίγες ξαναχάνονταν.

Πλησίαζαν οι μέρες που θα άνοιγε το σχολείο και είμαστε προβληματισμένοι τί θα κάναμε. Πήγαμε στο γιατρό κάναμε την εξέταση και βλέπουμε ξαφνικά τα αιμοπετάλια από 5000 να είναι 356.000. Μας είπε ο γιατρός ότι από τη στιγμή που θα περάσουν τις 200.000 τελείωσε. Η ασθένεια πέρασε και δεν ξανάρχεται. Πραγματικά τρελλαθήκαμε από τη χαρά μας.

Και ξέρετε ποιά ημέρα ήταν αυτή που έγινε καλά το παιδί; Ήταν η ημέρα της Εορτής της Αγίας Ζώνης. Ημέρα, που εδώ στο Βατοπαίδι γινόταν η πανήγυρις της Τιμίας Ζώνης. Βγήκα από τον γιατρό και πήρα τηλέφωνο κάποιον φίλο μου για να του πώ τα ευχάριστα. Αυτός μου απάντησε: «Εκπληρώθηκε η ευχή για την προστασία της οικογένειάς σου από την Αγία Ζώνη».

Δεν είναι όλα αυτά εκ Θεού; Να τελειώσει αυτή η δοκιμασία με αυτό τον τρόπο; Είναι πραγματικά ένα θαύμα».

Κωνσταντίνος Λούλης

πρώην Πολιτικός Διοικητής Αγίου Όρους

«Αυτό τον τρόπο διάλεξε Εκείνη...».

2 Απριλίου 2008

Λάρισα

Με μεγάλη χαρά θα ήθελα να σας αναφέρω ένα ευχάριστο γεγονός. Το θαύμα της Παναγίας μας, που έγινε σε ένα άτεκνο ζευγάρι.

Στη κα Θεοδώρα Καρακώστα οι γιατροί απέκλεισαν την πιθανότητα να αποκτήσει παιδί. Έτσι άρχισε με το σύζυγό της να ψάχνει γά παιδί προς υιοθεσία. Εύρισκαν όμως πολλά εμπόδια. Ακούγοντας τον πόθο τους σκίρτησε η καρδιά μου και αμέσως σκέφτηκα την ευλογημένη Τιμία Ζώνη της Παναγίας μας που είχα. Την έδωσα και την φόρεσε 40 περίπου ημέρες.

Στις 5 Δεκεμβρίου του 2005 τηλεφωνεί στο σπίτι της κ. Θεοδώρας μια φίλη της και της λέει: «Μια πολύτεκνη οικογένεια σε λίγες ημέρες θα αποκτήσει κι' άλλο μωρό, όμως δυσκολεύονται να το μεγαλώσουν. Θα ήθελες να το πάρεις;».

Τρελλάθηκε από χαρά η Θεοδώρα και ο σύζυγός της Δημήτριος. Δεν το πίστευαν.

Το παιδί γεννήθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2005. Ένα πανέμορφο και υγιέστατο κοριτσάκι. Σήμερα είναι 28 μηνών.

Πιστεύουν ότι είναι δώρο που τους χάρισε η Παναγία μας. Αυτό τον τρόπο διάλεξε Εκείνη για να αποκτήσουν παιδί. Ας είναι ευλογημένη!

Σας φιλώ τη δεξιά.

Ελένη Τσιτσιβά.

«Τώρα μεγαλώνουμε το γιό μας που είναι οκτώ μηνών».

Μόσχα, 4 Απριλίου 2008

Για πολύ καιρό δεν μπορούσα να βρώ σύζυγο για να παντρευτώ. Το 2001 ο πνευματικός μου μου είπε. «Να προσεύχεσαι». Προσευχόμουν για να μου στείλει ο Κύριος μια καλή ορθόδοξη γυναίκα για σύζυγο. Σε τρία χρόνια (2004) όταν συγκέντρωνα προσωπικό για την υπηρεσία μου ήρθε μια γυναίκα. Μιλήσαμε, έγραψα το τηλέφωνό της και τελικά σε επτά μήνες παντρευτήκαμε.

Περνούσε ο χρόνος αλλά δεν είχαμε παιδιά. Περάσαμε κάθε είδους ιατρικές εξετάσεις. Εγώ και η σύζυγός μου είμαστε απολύτως εντάξει, αλλά παιδιά δεν είχαμε. Στα τέλη του 2006 ένας γνωστός μου επισκέφθηκε στο Άγιον Όρος τη Μονή του Βατοπαιδίου και μας έφερε μια κορδέλα της Τιμίας Ζώνης της Παναγίας. Έγινε αυτό μια εβδομάδα πριν αρχίσει η νηστεία των Χριστουγέννων. Νηστέψαμε, φορέσαμε τη κορδέλα, μια εγώ και μια η σύζυγός μου, προσευχηθήκαμε και σε ένα μήνα μάθαμε ότι η σύζυγός μου είναι έγκυος.

Τώρα μεγαλώνουμε το γιό μας που είναι οκτώ μηνών. Γεννήθηκε την ημέρα της εορτής του αγίου Νικολάου Νιζιογκορόσκυ και του αγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος. Τον ονομάσαμε Νικόλαο. Τώρα προσευχόμαστε για να μας δώσει και άλλα παιδιά ο Θεός.

?? ?? ??????? ?? ??????? ????? ?? ? ??????? ?? ? ??????? ?? ????? ?? ?? ??
?????????????? ?? ????? ?? ?? ??????????????. ? ??????? ?? ????? ?? ??????? ?? ?????????? ?? ????? ?????
?? ????? ??????????? ?? ?? ??????????? ?' ????? ?? ???.

Δούλος του Θεού

Αρκάδιος Kholopov

«Οι πόνοι αλλά και η φοβερή φαγούρα υποχώρησαν»

20 ????????? 2008

Αλάμπρα, Κύπρος

Επικοινωνώ μαζί σας για να μοιραστώ ένα γεγονός που συγκλόνισε εμένα και το σύζυγό μου.

Σε πρόσφατη επίσκεψη του συζύγου μου Νίκου και ενός φίλου μας ??? ???, ?????? ??? ????? ??? ????? ?? ??????. ??? ? ????? ????????? ?????? ?? ????? ??? ????????? ?????? ??? ?????? ?????? ?????? ??? ?????????? ???, ?? ????? ?????????? ??? ?? ?????? ??? ?? ?????? ?????? ??? ?? ?????????? ?????? ?? ??????.

Με μεγάλη συγκίνηση διαπίστωσα ότι από την πρώτη στιγμή οι πόνοι αλλά και η φοβερή φαγούρα που είχα για αρκετό καιρό σε όλο το σώμα μου υποχώρησαν, πράγμα που συμβαίνει μέχρι σήμερα.

Γι' αυτό θα ήθελα να σας παρακαλέσω θερμά όπως κάνετε για μας μια παράκληση στη ζώνη της Παναγίας, αλλά ταυτόχρονα να σας εκφράσω και τις ολόψυχες ευχαριστίες μας.

Με σεβασμό

Νίκος και Στάλω Κούτσιου

«Όταν ξύπνησε στον ώμο της δεν υπήρχε τίποτα».

24 Απριλίου 2008

Περιστέρι, Αθήναι

Στον ναό του Αγίου Γεωργίου Παλαιού Ηρακλείου Αττικής στον οποίον υπηρετώ ήλθε μια κοπέλα 23 ετών, ονόματι Χριστίνα Παρασκευά, κλαίγοντας και μου ζήτησε να κάνω μια προσευχή γιατί της παρουσιάστηκε στο δεξιό ώμο ένας όγκος εμφανής σαν πορτοκάλι. Τον όγκο αυτό μου τον έδειξε και μου ζήτησε να τον σταυρώσω. Εγώ της διάβασα από το ευχολόγιο μία ευχή υπέρ υγείας σταυρώνοντάς την με την Αγία Λόγχη. Εκείνη τη στιγμή άκουσα μία φωνή μέσα μου να μου λέει: « Δώστης την Αγία Ζώνη μου». Έτσι και εγώ πήγα στο γραφείο του Ιερού Ναού όπου φυλάσσω ευλογημένα ζωνάκια της Παναγίας. Κατόπιν της το έδωσα συμβουλεύοντάς την πριν το φορέσει να εξομολογηθεί, να νηστέψει και να κοινωνήσει.

Η κοπέλλα ακούγοντας τις συμβουλές μου, ζήτησε επί τόπου να εξομολογηθεί. Αφού εξομολογήθηκε στην ταπεινότητα μου, νήστεψε μία εβδομάδα και την Κυριακή στη Θεία Λειτουργία κοινωνήσε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού.

Το μεσημέρι της ίδιας ημέρας, από ό,τι διηγείται η ίδια, φόρεσε το ζωνάκι και έπεσε για ύπνο. Ξύπνησε από φρικτούς πόνους αργά το απόγευμα. Όλο το βράδυ πονούσε και τις πρωϊνές ώρες της επόμενης ημέρας ήταν τόσο έντονοι οι πόνοι, που ένοιωθε σαν να τις τραβούν με καρφιά το δέρμα της, ώσπου λιποθύμησε και κοιμήθηκε από τους πόνους. Όταν ξύπνησε στον ώμο της δεν υπήρχε τίποτα και φυσικά δεν πονούσε. Ήλθε στο ναό το απόγευμα της Δευτέρας κλαίγοντας από χαρά και δέος απέναντι σ' αυτό το θαύμα που έζησε.

Πρεσβύτερος π. Χρήστος Δημητρόπουλος

«Πιστεύουμε ότι χρωστούμε αυτό στην επέμβαση της Παναγίας».

30 Απριλίου 2008

Λονδίνο, Αγγλία

Είμαστε και οι δύο Έλληνες Ορθόδοξοι. Είμαστε παντρεμένοι για οκτώ χρόνια και ζούμε στο Λονδίνο. Μετά από πολυάριθμες ιατρικές επεμβάσεις και δύο αποβολές, ελπίζουμε να έχουμε την ευλογία του πρώτου μας παιδιού το καλοκαίρι.

Πιστεύουμε ότι το χρωστούμε αυτό στην επέμβαση της Παναγίας, της οποίας τη βοήθεια αισθανόμαστε κάθε μέρα και που μας δίνει στηριγμό και ελπίδα.

Τον Οκτώβριο ο Μάρκος αποφάσισε να επισκεφτεί το Άγιον Όρος για πολλούς λόγους, μερικοί από τους οποίους ήταν πολύ απλοί: περιέργεια και η ευκαιρία να κάνει ένα πιθανώς τελευταίο ταξίδι με ένα πολύ αγαπητό και πιο ηλικιωμένο φίλο. Άλλοι ήταν λιγότερο ξεκάθαροι. Ο Μάρκος αναζήτησε και βρήκε ειρήνη και ηρεμία, αλλά ένωσε επίσης την ανάγκη να κοιτάξει την ψυχή του.

Στο Βατοπαίδι βρήκε τον πραγματικό λόγο για τον οποίο είχε έλθει στο Άγιον Όρος· για να προσευχηθεί και να προσπαθήσει να καταλάβει καλύτερα την προσευχή. Ένωσε επίσης μεγάλη παρηγοριά χωρίς να την έχει ζητήσει. Είχε ακούσει ότι η Παναγία θα μπορούσε να βοηθήσει εκείνους που ζητούσαν ένα παιδί, αλλά δεν ήξερε πώς θα γινόταν αυτό, μέχρι που πέρασε λίγη ώρα στην εκκλησία του Βατοπαιδίου.

Μεγαλωμένος στη Δύση ο Μάρκος, δεν αντέδρασε στα άγια λείψανα και στις εικόνες. Μετέφερε λίγο απ' αυτό το συναίσθημα στην Ελίνα, με ένα μικρό κομμάτι ύφασμα, που είχε αγγίξει την Ζώνη της Παναγίας. Η Ελίνα κάθε μέρα προσευχόταν και κάθε μέρα προσεύχεται και μόλις δύο μήνες αργότερα συλλάβαμε το παιδί μας.

Στρεφόμεστε στην Παναγία κάθε μέρα με ευχαριστίες και ελπίδα, για το πώς άλλαξε τη ζωή μας και έχουμε συναίσθηση της μεγάλης ευθύνης και χαράς που απλώνεται τώρα μπροστά μας.

Θα ονομάσουμε το γιό μας Παύλο, προς τιμή εκείνου του μεγάλου υπηρέτη του Θεού, του οποίου η ζωή άλλαξε με μια απρόβλεπτη επέμβαση.

Μάρκος και Ελίνα Ραχωβίδη

«Σύντομα έγινε το θαύμα».

2 Μαΐου 2008

Γεωργία

Είμαι ορθόδοξος χριστιανός και μένω στη Γεωργία. Το 2003 παντρεύτηκα. Νομίζω εξ αιτίας της λανθασμένης ζωής που έζησα τιμωρήθηκα και δεν μπορούσαμε να αποκτήσουμε παιδιά. Πού δεν πήγαμε για θεραπεία. Πουθενά δεν την βρήκαμε. Σχεδόν απελπίστηκα.

Ο πατέρας μου τον Μάιο του 2005 πήγε στο Άγιο Όρος και από τη Μονή Βατοπαιδίου μας έφερε ευλογημένες κορδέλες της Παναγίας. Τις φόρεσε η γυναίκα μου και ταυτόχρονα διαβάζαμε τους χαιρετισμούς της Θεοτόκου. Σύντομα έγινε το θαύμα. Η γυναίκα μου έμεινε έγκυος.

Στις 15 Ιουνίου 2007 ο Κύριος μας χάρισε ένα αγόρι, το οποίο ονομάσαμε Νικόλαο προς τιμήν του Αγίου Νικολάου. Δόξα και ευχαριστία στο Θεό «πάντων ένεκεν».

Γουράμ Κουντσούλια.

<http://bitly.com/1MH1d90>